

betænker sig af Hensyn til Risikoen — den staaende Begrundelse er altid Hensynet til Risikoen. Generalerne svarer nej, og det gør de med god Grund.

Vi forlader Sjælland og gaar til Jylland, som hele Militæret er samlet om, nu skal $\frac{2}{3}$ være derovre; af det Mandskab, der udskrives, skal hele Styrken fra Jylland, Fyn og Langeland føres, til Jylland som hidtil, men dernæst skal ogsaa hele den lolland-falsterske Styrke og den sjællandske med Undtagelse af København og det nordøstlige Sjællands sendes over til Jylland. Paa den Maade faar man i Jylland tilvejebragt en Hærstyrke, der alt iberegnet vil være mellem 40.000 og 50.000 Mand, det vil vel sige, at man nede ved Grænsen kan møde med saadant noget som 40.000 Mand. Hvad vil der nu kræves til det, der kaldes et „henholdende Forsvar“ nede ved Grænsen? I saa Henseende er der af de tilforordnede i Militærkommissionen foretaget Beregninger, bygget paa det, man kalder Erfaringerne fra Skyttegravskrigen i Frankrig, og man siger, at der vil være Brug for 155.000 Mand. Dette kommer man til ved at sige, at der er en Forsvarslinie paa 50 km, og der hører 6 Mand til hver Meter, der angribes, og $2\frac{1}{2}$ Mand til hver Meter, der ikke angribes, og saa regner man, at en mulig Angriber vil være saa hensynsfuld kun at angribe paa 10.000 m. Derved kommer man til en Styrke paa 155.000 Mand. Hvis Angriberne skulde ønske at angribe paa 30.000 m, vil man i Stedet komme til saadant noget som 230.000 Mand, men lad os regne med 155.000 Mand, der her fra militær Side er opstillet som det, der behøves. Heroverfor staar vi saaledes, at Danmark i og for sig kan løse Opgaven og tilvejebringe de 155.000 Mand, vi har Mandskab til det, vi har de rent fysiske Betingelser derfor, men er der noget Parti her i Salen, som foreslaar det? Er der nogen af de Officerer, som siger, at noget saadant er det, der behøves dernede, som foreslaar det? Nej, det er der ikke. Det, den højtærede Minister muliggør at tilvejebringe dernede, er omkring 40.000 Mand. De vil staa der overfor en mulig Angriber, og man tænker sig vel, at de skal tilvejebringe en Skyttegravslinie af en lignende Længde som den, der i Krigens Tid blev tilvejebragt ved København og ved Tunestillingen; det tog den Gang to Aar at bygge den, og jeg er bange for, at en Angriber ikke blev staaende og saa paa det, indtil den blev færdig. Det kan da vistnok uden Skygge af Tvivl siges, at nogen Mulighed for at forsvare os har vi ikke.

Med Hensyn til Muligheden for at skabe en Risiko, som kan bevirke, at man betænker sig paa at angribe, fordi det ikke kan betale sig, der siger Generalerne ogsaa noget, som synes mig rigtigt; de siger: Det skulde synes indlysende, at man heller ikke for Jylland med den foreslaaede Ordning kan præstere en saa effektiv Modstand at en Angriber betænker sig.

Dette er en Udtalelse fra sagkyndig Side om det Forslag, der gaa ud paa at tilvejebringe et effektivt Værn for Danmark. Jeg beder ærede Medlemmer og den højtærede Minister og Regering overveje, hvad det egentlig er, de tænker sig ved dette henholdende Forsvar. Er det et Forsvar, der kan være i Uger? Ingen vil vel paastaa det. Kan det være i Dage? Jeg er bange for, at Forsvaret i Virkeligheden kun vil kunne være i Timer, saaledes som de ærede Forslagsstilleres Planer nu foreligger for os.

Det er blevet sagt om vort Forslag, at det betyder et Skinforslag, et camoufleret Forsvar. Ærede Medlemmer vil vide, at denne Betegnelse for vort Forslag er ganske ugrundet, thi vi har udtrykkelig sagt, at det, vi tilstræber, er ikke et effektivt Værn, men det er en Politivagt. Naar vore ærede Modstandere nu kommer og taler om et effektivt Forsvar, tør vi derimod sige til dem, at det, der skabes Mulighed for ved den Militærordning, de foreslaar, er intet som helst andet end Camouflage, det er et Skinforsvar i dette Ords sande og virkelige Betydning. Den samlede Vurdering fra militær Side overfor den højtærede Ministers Forslag er denne: Den ringe mobile Krigsstyrke vil hverken paa Sjælland eller i Jylland-Fyn være i Stand til at løse de Opgaver, der kan blive stillet i den nationale Sikkerheds Tjeneste, og dette er unægtelig sandt. Jeg føjer til, at efter min Opfattelse vil heller ikke det konservative Forslag kunne løse de Opgaver og lige saa lidt de Forslag, der er stillet fra militær Side.

Dette er da Forslagets almindelige Karakter. Der er imidlertid ogsaa i Forslaget en Række særlige Bestemmelser, som jeg mener der er Grund til at fremdrage her. Man har i dette Forslag ikke gjort helt op med Fæstningsvæsenet i Danmark, man har opgivet Landbefæstningen og opgivet København som et egentlig fast Støttepunkt, men man har bevaret en passende Del af Søforterne og Kystforterne. Hvis dette Forslag gennemføres, vil vistnok alle — i dette Tilfælde ogsaa Marinen, der ellers i saa høj Grad har faaet sin Villie i den højtærede Regerings Forslag — være paa